

ORDONANȚA TRIBUNALULUI (Camera a șaptea extinsă)

21 septembrie 2011 *

În cauza T-268/10,

Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), cu sediul în Bruxelles (Belgia),

SNF SAS, cu sediul în Andrézieux-Bouthéon (Franța),

reprezentate inițial de K. Van Maldegem și R. Cana, avocați, și de domnul P. Sellar, sollicitor, și ulterior de K. Van Maldegem și R. Cana,

reclamante,

împotriva

Agenției Europene pentru Produse Chimice (ECHA), reprezentată de doamna M. Heikkila și de domnul W. Broere, în calitate de agenți,

pârâtă,

* Limba de procedură: engleza.

susținută de

Regatul Țărilor de Jos, reprezentat de doamna M. Noort și de domnul J. Langer, în calitate de agenți,

și de

Comisia Europeană, reprezentată de domnii P. Oliver și E. Manhaeve, în calitate de agenți,

interveniente,

având ca obiect o cerere de anulare a Deciziei ECHA prin care acrilamida (CE nr. 201-173-7) este identificată drept substanță care îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 57 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3) și prin care acrilamida este inclusă pe lista substanțelor candidate la o includere ulterioară în anexa XIV la regulamentul menționat, în conformitate cu articolul 59 din acest regulament,

TRIBUNALUL (Camera a șaptea extinsă),

compus din domnii A. Dittrich (raportor), președinte, și F. Dehousse, doamna I. Wiszniewska-Białocka și domnii M. Prek și J. Schwarcz, judecători,

grefier: domnul E. Coulon,

pronunță prezenta

Ordonanță

Istoricul cauzei

- 1 Primul reclamant, Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), este un grup european de interes economic stabilit în Belgia. Acesta reprezintă interesele societăților producătoare și/sau importatoare de polielectroliți, de poliacrilamidă și/sau de alți polimeri care conțin acrilamidă. Societățile membre ale primului reclamant sunt și utilizatoare de acrilamidă și producătoare și/sau importatoare de acrilamidă sau de poliacrilamidă. Toți producătorii de acrilamidă din Uniunea Europeană sunt membri ai primului reclamant.
- 2 Cea de a doua reclamantă, SNF SAS, este o societate membră a primului reclamant. Aceasta are drept activitate principală producția de acrilamidă și de poliacrilamidă, pe care le vinde în mod direct clienților săi. Aceasta dispune de amplasamente de producție în Franța, în Statele Unite, în China și în Coreea de Sud.

- 3 La 25 august 2009, Regatul Țărilor de Jos a transmis Agenției Europene pentru Produse Chimice (ECHA) un dosar pe care l-a elaborat cu privire la identificarea acrilamidei drept substanță care îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 57 literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3), modificat ulterior în special prin Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE (JO L 353, p. 1), făcând trimitere la clasificarea acrilamidei drept substanță cancerigenă de categoria 2 și drept substanță mutagenă de categoria 2 în partea 3 din anexa VI la Regulamentul nr. 1272/2008. La 31 august 2009, ECHA a publicat pe site-ul internet un aviz prin care invita părțile interesate să își prezinte observațiile privind dosarul stabilit pentru acrilamidă. În aceeași zi, ECHA a invitat și autoritățile competente din celelalte state membre să își prezinte observațiile cu privire la acest aspect.

- 4 Ulterior primirii observațiilor referitoare la dosarul în cauză, în special de la primul reclamant, și a răspunsurilor Regatului Țărilor de Jos la aceste observații, ECHA a trimis dosarul la Comitetul statelor membre, care, la 27 noiembrie 2009, a ajuns la un acord unanim privind identificarea acrilamidei drept substanță care prezintă motive de îngrijorare deosebită, pentru motivul că îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 57 literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 1907/2006.

- 5 La 7 decembrie 2009, ECHA a publicat un comunicat de presă prin care anunța că, pe de o parte, Comitetul statelor membre a ajuns la un acord unanim privind identificarea acrilamidei și a alte 14 substanțe drept substanțe care prezintă motive de îngrijorare deosebită în măsura în care aceste substanțe îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 57 din Regulamentul nr. 1907/2006 și, pe de altă parte, că lista substanțelor

candide la o includere ulterioară în anexa XIV la Regulamentul nr. 1907/2006 (denumită în continuare „lista substanțelor candidate”) urma să fie actualizată oficial în ianuarie 2010. La 22 decembrie 2009, directorul executiv al ECHA a adoptat decizia ED/68/2009 privind includerea acestor 15 substanțe pe lista substanțelor candidate, de la 13 ianuarie 2010.

- 6 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 4 ianuarie 2010, reclamantele au introdus o acțiune în anularea deciziei ECHA prin care acrilamida era identificată drept o substanță care îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 57 din Regulamentul nr. 1907/2006, în conformitate cu articolul 59 din acest regulament (cauza T-1/10).
- 7 Prin act separat, depus la grefa Tribunalului la 5 ianuarie 2010, a doua reclamantă a introdus o cerere de măsuri provizorii, în care a solicitat, în esență, președintelui Tribunalului suspendarea executării deciziei ECHA prin care acrilamida era identificată drept o substanță care îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 57 din Regulamentul nr. 1907/2006 în conformitate cu articolul 59 din acest regulament (cauza T-1/10 R).
- 8 Prin Ordonanța președintelui Tribunalului din 11 ianuarie 2010, s-a dispus suspendarea executării deciziei ECHA până la adoptarea ordonanței prin care se încheie procedura măsurilor provizorii. În urma acestei ordonanțe, ECHA a suspendat înscrierea acrilamidei pe lista substanțelor candidate.
- 9 Prin Ordonanța președintelui Tribunalului din 26 martie 2010, PPG și SNF/ECHA (T-1/10 R, nepublicată în Repertoriu), s-a respins cererea de măsuri provizorii a celei de a doua reclamante și s-a dispus soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată.
- 10 În urma acestei ordonanțe, ECHA a publicat la 30 martie 2010 lista substanțelor candidate, care a inclus acrilamida.

Procedura și concluziile părților

- 11 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 10 iunie 2010, reclamantele au introdus o acțiune în anularea deciziei ECHA, publicată la 30 martie 2010, prin care acrilamida era identificată drept o substanță care îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 57 din Regulamentul nr. 1907/2006 și era inclusă în lista substanțelor candidate (denumită în continuare „decizia atacată”).
- 12 Prin Decizia președintelui Camerei a opta a Tribunalului din 9 iulie 2010, reclamantele au fost invitate să își depună observațiile cu privire la respectarea termenului de introducere a acțiunii. Reclamantele s-au conformat acestei cereri prin actul depus la grefa Tribunalului la 30 iulie 2010.
- 13 Întrucât compunerea camerelor Tribunalului a fost modificată, judecătorul raportor a fost repartizat la Camera a șaptea, căreia, în consecință, i-a fost repartizată prezenta cauză.
- 14 Prin act separat depus la grefa Tribunalului la 5 noiembrie 2010, ECHA a ridicat o excepție de inadmisibilitate în temeiul articolului 114 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului. La 21 decembrie 2010, reclamantele au depus observații cu privire la excepția de inadmisibilitate.
- 15 Prin scrisorile înregistrate la grefa Tribunalului la 19 și la 25 noiembrie 2010, Regatul Țărilor de Jos și Comisia Europeană au formulat cereri de intervenție în prezenta procedură în susținerea concluziilor ECHA. Aceste cereri au fost admise, după ascultarea părților principale, prin Ordonanța președintelui Camerei a șaptea a Tribunalului din 10 ianuarie 2011.
- 16 La 18 ianuarie 2011, ECHA a depus la grefa Tribunalului un memoriu în completarea excepției de inadmisibilitate. Reclamantele au depus observații cu privire la acest memoriu la 15 februarie 2011.

- 17 Prin actul depus la grefa Tribunalului la 22 februarie 2011, Regatul Țărilor de Jos a renunțat la depunerea unui memoriu în intervenție limitat la admisibilitate. Comisia a depus un astfel de memoriu la 24 februarie 2011.
- 18 Prin Decizia din 30 martie 2011, Tribunalul a trimis cauza Camerei a șaptea extinse, potrivit articolului 51 alineatul (1) din Regulamentul de procedură.
- 19 Prin actele depuse la grefa Tribunalului la 19 și la 21 aprilie 2011, părțile principale și-au prezentat observațiile privind memoriul în intervenție limitat la admisibilitate depus de Comisie.
- 20 În cererea introductivă, reclamantele solicită Tribunalului:
- constatarea faptului că acțiunea este admisibilă și fondată;
 - anularea deciziei atacate;
 - obligarea ECHA la plata cheltuielilor de judecată;
 - dispunerea oricărei alte măsuri considerate necesară.
- 21 În cadrul excepției de inadmisibilitate, ECHA solicită Tribunalului:
- declararea inadmisibilității acțiunii;
 - obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată.

- 22 În observațiile lor cu privire la excepția de inadmisibilitate, reclamantele solicită Tribunalului să respingă excepția de inadmisibilitate.
- 23 Comisia solicită Tribunalului respingerea acțiunii ca inadmisibilă.

În drept

- 24 În temeiul articolului 114 alineatele (1) și (4) din Regulamentul de procedură, la solicitarea uneia dintre părți, Tribunalul poate să se pronunțe asupra excepției de inadmisibilitate fără a intra în dezbateră fondului. Conform alineatului (3) al aceluiași articol, în continuare procedura este orală, în afară de cazul în care Tribunalul decide altfel. În speță, Tribunalul consideră că este suficient de lămurit de înscrisurile din dosar și că nu mai este necesară deschiderea procedurii orale.
- 25 În susținerea concluziilor sale, ECHA invocă trei cauze de inadmisibilitate întemeiate, cu titlu principal, pe nerespectarea termenului de introducere a acțiunii, precum și, cu titlu subsidiar, pe o lipsă a afectării directe a reclamantelor și pe faptul că decizia atacată, care nu ar reprezenta un act normativ în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, nu ar viza reclamantele în mod individual.
- 26 Comisia susține argumentația ECHA în ceea ce privește nerespectarea termenului de introducere a acțiunii. Aceasta arată de asemenea că acțiunea este inadmisibilă în temeiul litispendenței.
- 27 Mai întâi, trebuie să se examineze cauza de inadmisibilitate invocată cu titlu principal și întemeiată pe nerespectarea termenului de introducere a acțiunii.

- 28 În această privință, ECHA și Comisia arată, în esență, că acțiunea a fost introdusă peste termen. Potrivit acestora, decizia atacată a fost publicată la 30 martie 2010, iar termenul, prevăzut la articolul 263 al șaselea paragraf TFUE, de introducere a acțiunii împotriva unei decizii a ECHA ar curge de la 31 martie 2010 la 30 mai 2010. La această din urmă dată, ar fi trebuit adăugat termenul suplimentar de zece zile pentru considerente de distanță, prevăzut la articolul 102 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, astfel încât termenul total de introducere a acțiunii ar fi expirat la 9 iunie 2010. În consecință, acțiunea introdusă la 10 iunie 2010 ar fi fost introdusă tardiv.
- 29 Reclamantele arată în esență că, în temeiul articolului 102 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, termenul de introducere a acțiunii trebuie calculat de la sfârșitul celei de a paisprezecea zile de la data publicării deciziei atacate. Această decizie s-ar aplica nu numai în cazul publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, ci în cazul tuturor modurilor de publicare, inclusiv în cazul publicării unei decizii pe internet, astfel cum s-a prevăzut la articolul 59 alineatul (10) din Regulamentul nr. 1907/2006. O interpretare diferită a articolului 102 alineatul (1) din Regulamentul de procedură ar conduce la discriminarea și la tratamentul arbitrar al reclamantelor. Având în vedere aplicarea acestei dispoziții, termenul de introducere a acțiunii ar fi fost respectat.
- 30 Conform articolului 263 al șaselea paragraf TFUE, acțiunile prevăzute la articolul respectiv trebuie formulate în termen de două luni, după caz, de la publicarea actului, de la notificarea acestuia reclamantului sau, în lipsă, de la data la care reclamantul a luat cunoștință de actul respectiv.
- 31 În speță, ECHA a publicat decizia atacată, în sensul articolului 263 al șaselea paragraf TFUE, la 30 martie 2010. Astfel, în conformitate cu obligația care îi incumbă în temeiul articolului 59 alineatul (10) din Regulamentul nr. 1907/2006, ECHA a publicat pe site-ul său internet lista substanțelor candidate, care includea acrilamida, la 30 martie 2010.

- 32 Trebuie să se arate că articolul 263 al șaselea paragraf TFUE nu face nicio precizare privind modul de publicare avut în vedere prin această dispoziție și nu restrânge publicarea în sensul dispoziției menționate la anumite moduri de publicare. Publicare în sensul acestei dispoziții nu trebuie considerată numai publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- 33 Contrar susținerilor reclamantelor, termenul de introducere a acțiunii nu se calculează de la sfârșitul celei de a paisprezece zile care urmează datei publicării deciziei atacate. Articolul 102 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, care prevede o astfel de regulă, nu se aplică, potrivit cuprinsului său, decât în cazul actelor publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. În speță, Regulamentul nr. 1907/2006 nu prevede în general pentru actele ECHA decât o publicare pe internet. Astfel, acesta stabilește o regulă specială pentru publicarea actelor acestei agenții. Mai precis, în temeiul articolului 59 alineatul (10) din Regulamentul nr. 1907/2006, publicarea listei substanțelor candidate este prevăzută pe site-ul internet al ECHA și nicio altă dispoziție din regulamentul amintit nu prevede vreo altă formă de publicare.
- 34 Articolul 102 alineatul (1) din Regulamentul de procedură nu poate fi aplicat, cu depășirea cadrului din cuprinsul acestuia, în cazul actelor publicate în alt mod, precum în speță, exclusiv pe internet.
- 35 Astfel, în primul rând, articolul 102 alineatul (1) din Regulamentul de procedură nu constituie decât o normă specifică prevăzută pentru publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Publicarea exclusivă pe internet se distinge de cea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* prin faptul că se efectuează prin mijloace electronice, astfel încât actele publicate pe internet sunt accesibile publicului în toată Uniunea în același timp. În ceea ce privește faptul că o versiune electronică a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene* este disponibilă și pe internet, trebuie arătat că versiunea imprimată a jurnalului respectiv este singura versiune autentică (Hotărârea Curții din 11 decembrie 2007, Skoma-Lux, C-161/06, Rep., p. I-10841, punctul 50).

- 36 În al doilea rând, trebuie arătat că aplicarea cu strictețe a reglementărilor Uniunii privind termenele de procedură este subsumată cerinței securității juridice și necesității de a se evita orice discriminare sau orice tratament arbitrar în administrarea justiției (a se vedea Hotărârea Tribunalului din 2 octombrie 2009, Cipru/Comisia, T-300/05 și T-301/05, nepublicată în Repertoriu, punctul 235 și jurisprudența citată).
- 37 În al treilea rând, contrar celor invocate de reclamante, jurisprudența care privește publicarea deciziilor în materie de ajutoare de stat nu poate fi transpusă în speță. Este adevărat că, în cauzele în materie de ajutoare de stat, faptul că terților le-a fost acordat un acces integral la textul unei decizii postate pe pagina de internet coroborat cu publicarea unei comunicări succinte în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care permite persoanelor interesate să identifice decizia respectivă și care le aduce la cunoștință această posibilitate de acces pe internet, face posibilă aplicarea articolului 102 alineatul (1) din Regulamentul de procedură (Ordonanța Tribunalului din 19 septembrie 2005, Air Bourbon/Comisia, T-321/04, Rec., p. II-3469, punctele 34 și 42, și Hotărârea Tribunalului din 11 martie 2009, TF1/Comisia, T-354/05, Rep., p. II-471, punctele 35 și 48). Totuși, în acest tip de cauze, o publicare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* este prevăzută expres la articolul 26 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului [108 TFUE] (JO L 83, p. 1). În speță, nicio dispoziție nu prevede publicarea deciziei atacate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, nici sub forma unei comunicări succinte, nici sub cea a unei versiuni integrale. Dimpotrivă, reiese din Regulamentul nr. 1907/2006 că lista actualizată a substanțelor candidate se publică exclusiv pe internet.
- 38 În al patrulea rând, contrar susținerilor reclamantelor, faptul că articolul 102 alineatul (1) din Regulamentul de procedură nu se aplică publicărilor prevăzute de dreptul Uniunii exclusiv pe internet nu constituie o discriminare sau un tratament arbitrar cu privire la acestea. Astfel, situația de fapt și de drept în care se află o persoană în urma publicării unui act în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* nu este comparabilă cu cea în care se găsește această persoană în urma publicării unui act exclusiv pe internet (a se vedea punctul 35 de mai sus). În plus, luarea în considerare a datei

publicării deciziei atacate pe site-ul internet al ECHA drept dată a publicării în sensul articolului 263 al șaselea paragraf TFUE garantează egalitatea de tratament între toate persoanele interesate și calcularea în același mod pentru toți a termenului de introducere a unei acțiuni împotriva acestei decizii (a se vedea în acest sens Ordonanța Air Bourbon/Comisia, punctul 37 de mai sus, punctul 44). Diferențele privind calculul termenului de introducere a acțiunii între publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și cea pe internet sunt, oricare ar fi situația, în egală măsură justificate date fiind caracteristicile publicării pe internet (a se vedea punctul 35 de mai sus).

39 În consecință, întrucât decizia atacată a fost publicată la 30 martie 2010, termenul de introducere a acțiunii trebuie calculat începând de la 31 martie 2010, în conformitate cu articolul 101 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul de procedură. Termenul de două luni a luat sfârșit la 30 mai 2010 dat fiind că, în conformitate cu articolul 101 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul de procedură, un termen pe luni expiră la sfârșitul zilei care, în ultima lună, are aceeași cifră cu ziua producerii evenimentului sau a efectuării actului de la care începe să curgă termenul (a se vedea în acest sens Ordonanța Curtții din 17 mai 2002, Germania/Parlamentul European și Consiliul, C-406/01, Rec., p. I-4561, punctul 17). Ținând seama de prelungirea termenului cu zece zile, pentru considerente de distanță, care trebuie efectuată în cazul termenelor de procedură, în temeiul articolului 102 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, termenul de introducere a acțiunii a expirat la 9 iunie 2010.

40 În consecință, prezenta acțiune, introdusă la 10 iunie 2010, a fost formulată tardiv.

41 În măsura în care, atunci când au invocat noutatea acțiunilor introduse împotriva deciziilor ECHA și lipsa jurisprudenței referitoare la calculul termenului de introducere a acțiunii împotriva acestor decizii publicate pe internet, reclamantele au urmărit să se prevaleze de faptul că eroarea lor de interpretare a dispozițiilor Regulamentului de procedură aplicabile în speță ar constitui o eroare scuzabilă, trebuie să se arate că reiese din dosar că, potrivit reclamantelor, publicarea deciziei atacate pe site-ul internet al ECHA constituia o publicare în sensul articolului 263 al șaselea paragraf TFUE. Eroarea reclamantelor se întemeia, așadar, pe o interpretare eronată fie a articolului 102 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, fie a articolului 101 alineatul (1)

din același regulament, ambele referitoare la calculul termenului de introducere a acțiunii. Aceste dispoziții nu prezintă nicio dificultate particulară de interpretare, astfel încât nu poate fi recunoscută o eroare scuzabilă a reclamantelor, care să justifice o derogare de la aplicarea reglementării respective (a se vedea în acest sens Ordonanța Germania/Parlamentul European și Consiliul, punctul 39 de mai sus, punctul 21).

- 42 Pe de altă parte, reclamantele nu au stabilit și nici măcar nu au invocat existența unui caz fortuit sau a forței majore, care ar permite instanței Uniunii să deroge de la termenul în cauză în temeiul articolului 45 al doilea paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene.
- 43 Reiese din cele de mai sus că acțiunea trebuie respinsă ca inadmisibilă, fără a fi necesară examinarea celorlalte cauze de inadmisibilitate invocate de ECHA și de Comisie.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 44 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Pe de altă parte, potrivit alineatului (4) al aceluiași articol, statele membre și instituțiile care intervin în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 45 Întrucât reclamantele au căzut în pretenții, se impune obligarea acestora la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de ECHA, conform concluziilor acesteia din urmă. Regatul Țărilor de Jos și Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a șaptea extinsă)

dispune:

- 1) **Respinge acțiunea ca inadmisibilă.**

- 2) **Obligă Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) și SNF SAS la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA).**

- 3) **Regatul Țărilor de Jos și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Pronunțată la Luxemburg, la 21 septembrie 2011.

Grefier
E. Coulon

Președinte
A. Dittrich